

[Finansministeren.]

årrække. Vi plejer jo at sige om de døde intet ondt, og det er vist en god regel. Nu er der naturligvis ikke noget ondt i at være homofil, men det er ikke godt, at man kan have økonomisk interesse i at påstå, at den mand, der døde og nu ligger i sin grav, var homofil, og at man derfor skal have en lavere arveafgift. Dokumentation kan man jo ikke få. Man kunne måske tænke sig, at han kunne have skrevet det i sit testamente; men vi ved jo, at disse menneskers psyke er sådan, at de meget nødig vil gå til en advokat, endside til notarius publicus, og skrive under på, at de har et homofilt forhold til den og den, som de indsætter som universalarving, og som derfor skal have en særlig arveafgiftslettelse til sin tid.

Både ud fra disse og en række andre synspunkter er det ret vanskeligt at regulere — eller man kan jo ikke sige at regulere dette forhold, for det har vi ikke tænkt os, men at finde en ordning, som er administrativt rimelig, og som kan skabe en retfærdig praksis.

Jeg vil gerne føje til, at jeg godt ved, at ægteskabsudvalget har sagt, at det måtte være arveafgiftsudvalget, der skulle løse dette spørgsmål; nu har arveafgiftsudvalget ikke løst det, og derfor kan det vise sig at blive lidt af et ping-pongspil mellem to folketingsudvalg. Men jeg har rigtignok den bestemte opfattelse, at hvis man nogen steder i særlovgivningen skal beskæftige sig med retsvirkninger for ægteskab, er det dog i ægteskabsloven, man skal fastslå, hvad der er ægteskab, og hvad der ikke er det, og ægteskabsloven har ganske entydigt og klart fastslået, hvad der er ægteskab. Derfor må særlovgivning, skattelovgivning og meget andet knytte deres retsvirkninger til de kriterier, som ægteskabsloven opstiller, og man kan ikke forlange, at man i arveafgiftsloven eller i andre særlove, f. eks. om den almindelige indkomstbeskatning, skal definere ægteskabsbegreb på anden måde, end man gør det i ægteskabsloven. Jeg mener derfor, at hvis man synes, noget skal ændres her, så er det dem, der sidder og arbejder med ægteskabsloven, der må gøre det, og så er det justitsministeren, som jeg vil henvende mig til en gang til, der må tage initiativet, hvis ikke ægteskabsudvalget gør det. Det er

den opfattelse, jeg er nået frem til, og derfor mener jeg desværre ikke, at man kan imødekomme ønsket om at gøre et mangeårigt homofilt samlivsforhold til kriterium for en nedsættelse af arveafgiften, f. eks. at sidestille det med ægteskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af kildeskatteloven.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges enstemmigt med 84 stemmer; 56 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 2, 3 og 5 betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave.

Ændringsforslaget

forkastedes med 85 stemmer mod 57.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik sluttelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af landskatteretsloven.